दरणम्, दारणम्, दिदरिषणम्, देद्रीयणम्;
दृत्वा, दारयित्वा, दिदरिषित्वा, देद्रीयित्वा;
आदृत्य, आदार्य, आदिदरिष्य, आदेद्रीय्य;
दारम् २, } दारम २, } दिदरिषम् २, } देद्रीयम् २; }
दृत्वा २, } दारयित्वा २, } दिदरिषित्वा २, } देद्रीयित्वा २. }

(858) "दृम्फ उत्क्लेशे" (VI-तुदादिः-1314. अक. सेट्. पर.)

तृम्फादिः।

दृम्फकः-म्फिका, दृम्फकः-म्फिका, दिदृम्फिषकः-षिका, दरीदृफकः-फिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिकतृम्फतिवत् (768) ज्ञेयानि। [A]दृफितः।

(859) "दृप हर्षमोहनयोः" (IV-दिवादिः-1196. अक. वेट्. पर.)

रधादिः।

'हर्षमोचनयोः' इति मैत्रेयः। 'मोहनम्=गर्वः' इति स्वामी। धातोरस्यानुदात्तत्वेऽपि नात्मनेपदित्वम्, न वा इण्णिषेधः। किं तु 'अनुदात्तस्य च ऋदुपधस्य—' (6-1-59) इत्यत्र ग्रहणार्थमेवानुदात्तत्वम्। 'रधादिभ्यश्च' (7-2-45) इत्यनेन, तेनेड्विकल्पः। 'रधादित्वादिमौ-वेट्कावमर्थमनुदात्तता।' इति वचनमिह स्मर्तव्यम्।

दर्पकः-र्पिका, दर्पकः-र्पिका, दिदर्पिषकः-षिका-दिदृप्सकः-प्सिका, दरीदृपकः-पिका; दर्पिता-द्रप्ता-दर्प्ता-र्त्री, इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि दैवादिकतृप्यतिवत् (770) ज्ञेयानि। [1]दर्पणः।

(860) "दृप उत्क्लेशे" (VI-तुदादिः-1313. अक. सेट्. पर.)

'दृफ' इति द्वितीयान्तोऽयमित्येके।

दर्पकः-र्पिका, दर्पकः-र्पिका, दिदर्पिषकः-षिका, दरीदृपकः-पिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिकतृपतिवत् (772) ज्ञेयानि।

1. दर्पयति=हर्षयतीत्यर्थे ण्यन्तादस्मात् नन्द्यादित्वात् (3-1-134) कर्तरि ल्युप्रत्यये, अनादेशे च रूपमेवम्। दर्पणः=आदर्शः।

A. 'युद्धेषूद्दृपिता हितेष्वदृफिता यस्मिन् ऋफन्ती सुरान्
ऋम्फार्हा पृतना स्थिता सुगुफितैर्माल्यैः कवान् गुम्फती॥' धा. का. 2.74.